

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Først den generelle bemærkning, at der da sikkert er forskellige udlægninger og forskellige elementer af dette dagsordensforslag, men ikke i større omfang, end at vi kan være tilpasset til hinanden, og det er det, som er det afgørende.

Jeg har fornemmet på debatten, og også på det tidligere forløb, at SF i hvert fald ikke kan blande sig i den del af det og ikke hører til i det spektrum, som i den grad kan tilpasse sig hinandens EF-synspunkter, at de kan støtte denne dagsorden, og det skal man måske heller ikke være ked af.

Dermed være ikke sagt, at vi har 100 pct. samme fortolkning af det alt sammen. Vedrører det spørgsmålet om en selvstændig fordelings- og skattepolitik, jamen så tager vi udgangspunkt i, at det er beslutninger, som træffes i Danmark ud fra danske motiver. Som hr. Ivar Nørgaard sagde: det er da muligt, at der er dele af dette Folketing, der vil gå ind for lavere afgifter. Jeg var på talerstolen for at give et signal til de hårdtprøvede danske statsborgere om, at det ikke er alle partier, ikke alle medlemmer i Folketinget, der synes, at vi befinder os på det rigtige afgiftsniveau i øjeblikket, men det er dér, tyngdepunktet skal ligge, det er dér, udgangspunktet skal være.

Det er rigtigt, at der i øjeblikket ligger et forslag fra EF-Kommissionen om at indskrænke sætterne, så man kommer inden for en gaffel. Ja, ja, men derfor kan man jo godt bruge ordene »harmonisering« og »tilpasning«.

Jeg må indrømme, at jeg var lidt forundret over, at hr. Ivar Nørgaard i den grad følte sig forvirret af mine ord her fra talerstolen. Det beklager jeg, og jeg håber, at jeg hermed har fået skabt den fornødne klarhed omkring det.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er nu tilbage til talerrækken.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der vedtages jo i løbet af et år ganske mange dagsordener her i Folketinget. Denne er såmænd et unikum af klarhed i forhold til så meget andet, der er vedtaget, men jeg skal

da gerne bidrage yderligere til at opklare, hvorledes jeg tolker indholdet.

Jeg synes egentlig, at det mest væsentlige for mig at beskæftige mig med i anden omgang er det, der er bragt ind i forhold til det nordiske samarbejde. Jeg vil gerne lige gøre opmærksom på, hvad der bl.a. står i den dagsorden, som er foreslået af hr. Ivar Nørgaard på fleres vegne, nemlig at EFTA-landene, ikke mindst de nordiske lande, i videst muligt omfang inddrages i bestræbelserne for at udvikle det indre marked og for at sikre miljø og arbejdsmiljø på højest muligt niveau. Det er faktisk, hvad der står, og det er også, hvad der er ment.

Men når vi ser på sagens realiteter, diskuterer handelshindringer og indre marked, synes jeg, at man for hastigt konstruerer en modsætning i forholdet mellem nordisk og europæisk samarbejde her. Sagen er den, at de lande, der står uden for EF, er eminent interesserede i, at der sker fremskridt med det indre marked, for det betyder utrolig meget for nordisk industri, svensk, norsk, finsk industri f.eks., at de kan eksportere til et samlet europæisk marked med 300 millioner mennesker bare ved at opfylde et bestemt sæt normer og ikke skulle eksportere til 12 forskellige.

Der er i og for sig ingen som helst modstrid her imellem interesserne hos de nordiske lande, som jo har frihandelsaftale med EF, og bestræbelserne internt i EF på at finde frem til en harmonisering. De grundlæggende interesser er her i overensstemmelse, og hvis ikke man føler sig overbevist om det, skal man i hvert fald prøve på at underholde sig lidt med repræsentanter for svensk, norsk og finsk industri.

Dertil kommer nogle procedureproblemer. Dér ser jeg 2 måder, og jeg er helt enig i den fremstilling, hr. Ivar Nørgaard gav.

Der findes for det første de bestræbelser, som udformes under overskriften »et nordisk handlingsprogram«, for at de nordiske lande i videst muligt omfang tilpasser deres regler til hinanden, finder frem til nogle fælles regler, også gerne, hvor det er muligt, kommer den europæiske udvikling i forkøbet og formulerer nogle fælles regler og derigennem opnår størst mulig indflydelse på udformningen af europæiske regler. Den side af sagen er behandlet i Nordisk Råd, og bl.a. mit par-